

บันทึกข้อความ

มหาวิทยาลัยบูรพา	นครลำปาง
วันที่ ๑๐ ก.ค.	
วันที่ 14 ก.ค. 2563	
เวลา	

ส่วนราชการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง ๒๖๘ ถ.ป่าขาม อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐

ที่ สร ๑๑๐๓.๑๐/ ๐๑/ ๑๑๐๕ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานการดำเนินงานการจัดการความรู้ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ รอบ ๒

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย Community of Practice (CoP) ของ ๓ กลุ่มงาน

งานยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ ขอรายงานความก้าวหน้าการดำเนินการจัดการความรู้ของวิทยาลัยฯ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ รอบ ๒ (เดือนเมษายน – กรกฎาคม ๒๕๖๓) ดังนี้

๑. ภายหลังมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ ซึ่งมาจากตัวแทนทุกกลุ่มงาน มีการจัดทำแผนการจัดการความรู้ของหน่วยงาน โดยขอรายงานขั้นตอนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ คือ

๑.๑ การบ่งชี้ความรู้ โดยวิทยาลัยฯ มีการกำหนดให้มีการดำเนินการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาองค์กร ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

-กลุ่มงานวิชาการ เรื่อง การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการพยาบาล

-กลุ่มงานวิจัยฯ เรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยตามความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา กำหนดแผนงานไว้ในเดือน มิถุนายน ๒๕๖๓

-กลุ่มงานบริหาร เรื่อง การใช้ระบบ SFS ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของอาจารย์และบุคลากร

๑.๒ ทุกกลุ่มงานดำเนินการตามขั้นตอนที่เหลือ คือ การสร้างและแสวงหาความรู้ และการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ การประมวลและกลั่นกรองความรู้ การเข้าถึงความรู้ การแบ่งปันความรู้ และการเรียนรู้

๒. จัดโครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเข้าร่วมแข่งขันแนวปฏิบัติที่ดี ระดับวิทยาลัยและระดับประเทศ ตามหลักธรรมาภิบาล (ข้อ ๒) ขึ้นในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ โดยหลังจากจัดโครงการทุกกลุ่มงานมี CoP, Community of Practice ของแต่ละกลุ่ม และทุกกลุ่มงานได้แนวทางในการสร้างแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อเข้าร่วมแข่งขันในเวทีระดับชาติต่อไป

๓. ขั้นตอนการแบ่งปันความรู้โดยการนำผลสำเร็จจากการดำเนินการจัดการความรู้ เกิดเป็นแก่นความรู้/แนวปฏิบัติของแต่ละกลุ่มงาน และนำไปเผยแพร่ ใน intranet และ website ของวิทยาลัย

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

- การจัดกิจกรรม/โครงการทำได้ค่อนข้างล่าช้า เนื่องจากสถานการณ์โควิด-๑๙ ได้บริหารจัดการโดยการจัดการประชุมภายใต้ระเบียบปฏิบัติของวิทยาลัยฯ ตามมาตรการป้องกันโควิด-๑๙

- เนื่องจากสถานการณ์โควิด-๑๙ ทำให้ต้องมีการสื่อสารกันทาง social media ส่งผลให้อาจารย์บางท่านเข้าไม่ถึงการสื่อสาร เนื่องจากไม่สามารถลงทะเบียนเพื่อเข้าร่วมการประชุมได้อย่างทั่วถึง และปัญหาหาสัญญาณ internet ไม่ดี

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรต่อยอดการสร้างแนวปฏิบัติที่ดีตามแนวทางที่ได้จากการจัดโครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเข้าร่วมแข่งขันแนวปฏิบัติที่ดี ระดับวิทยาลัยและ ระดับประเทศ ตามหลักธรรมาภิบาล (ข้อ ๒) เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับเข้าร่วมประกวดในเวทีระดับชาติต่อไป

๒. ควรกระตุ้นให้บุคลากรในวิทยาลัยทุกระดับ จัดทำชุมชนนักปฏิบัติ และบันทึกตามแบบฟอร์ม พร้อมทั้งพัฒนาปรับปรุงระบบการเผยแพร่ให้มีความเป็นปัจจุบัน

๓. วางแผนในการกำหนดประเด็นการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ดังนี้

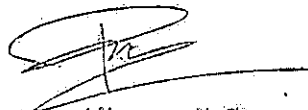
๓.๑ การวัดและประเมินผล และการพัฒนาเครื่องมือ และแบบประเมิน การจัดการเรียนการสอนแบบ Transformative Learning

๓.๒ การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และการพัฒนาแนวทางการวัดประเมินผลออนไลน์

๓.๓ การพัฒนาวิจัยเพื่อความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เชื่อมโยงสู่ Faculty Practice และการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ

๓.๔ การใช้ระบบ SFS เพื่อการบริหารจัดการโครงการ และกำกับติดตามการใช้งบประมาณ

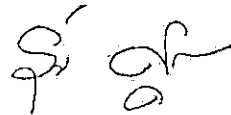
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางสาวปนัดดา สวัสดิ์)

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรมการจัดการความรู้

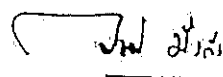

(นางรุ่งนภา สุตินันท์โอภาส)

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ

หัวหน้างานยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ

ทบ

(นางสาววาทนา เม็งคัง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง

สรุปองค์ความรู้เรื่อง การทำวิจัยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา
วันที่ 11 มิถุนายน 2563 ณ ห้องประชุม ศิษย์เก่า วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง

1. ชื่อชุมชนนักปฏิบัติ (CoP, Community of Practice) กลุ่มงานวิจัยและบริการวิชาการ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง

2. สมาชิกชุมชนนักปฏิบัติประกอบด้วย อาจารย์ในงานวิจัยและนวัตกรรม งานบริการวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ และงานบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพ

3. การบ่งชี้ความรู้:

จากการวิเคราะห์ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการย้อนหลัง 3 ปี พบว่ามีข้อมูลที่ต้องพัฒนา ดังต่อไปนี้

- 1) ผลงานวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม ของอาจารย์บางส่วน ไม่บ่งชี้ถึงความเชี่ยวชาญที่เฉพาะสาขาที่ชัดเจน วิจัยที่ทำเป็นทีมส่วนใหญ่มีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา 1-2 คน ต่อโครงการวิจัย
- 2) วิจัยร้อยละ 38 ของงานวิจัยทั้งหมดเป็นวิจัยด้านการเรียนการสอน ซึ่งเกินจำนวนที่นโยบายวิจัยของวิทยาลัยกำหนดไว้คือไม่เกินร้อยละ 25
- 3) วิจัยส่วนใหญ่เป็นโครงการวิจัยเดี่ยว ที่ยังไม่แสดงผลกระทบในวงกว้างจึงทำให้เกิดการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์น้อย และการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด
- 4) จำนวนการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้หรือการเพิ่มสาระใหม่ในการเรียนการสอนแต่ละสาขาความเชี่ยวชาญน้อย
- 5) การนำความรู้จากการวิจัยไปใช้ในบริการวิชาการ หรือการนำประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาใช้ทำวิจัย ในแต่ละสาขาความเชี่ยวชาญ พบเฉพาะในสาขาการพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลเด็ก และการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

จากข้อมูลดังกล่าวทางคณะกรรมการงานวิจัยและนวัตกรรม จึงมีแนวคิดในการพัฒนาแนวปฏิบัติ ในการส่งเสริมทำวิจัยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ด้วยกระบวนการจัดการความรู้

4. การสร้างและแสวงหาความรู้

ประชุมระดมความคิดเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในกลุ่มงาน โดยเฉพาะงานวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งค้นหาแนวทางเกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ในวิทยาลัยฯ แบ่งออกได้เป็นหลายสาขาทางการพยาบาล ซึ่งในแต่ละสาขาจะมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของสาขาค้นเองที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงการให้ความสนใจในการทำผลงานวิชาการ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและพัฒนาศักยภาพของตนเองให้อยู่ในระดับสูงขึ้นไป และสามารถนำมาปรับใช้

และเผยแพร่ให้นักศึกษา หรือ บุคคลที่สนใจได้ รวมไปถึงการร่วมแสดงความคิดเห็นจากผู้ที่มีผลงานที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะในวิทยาลัยฯ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาสำหรับบุคลากรท่านอื่นๆ อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญและมีผลงานที่เป็นความเชี่ยวชาญ เช่น อ.ดร.ณัฐฐภรณ์ อ.วนิดา อ.ศิริวรรณ อ.วิทย์ อ.ดร.ธีรารัตน์ อ.สุมิตรา อ.ดร.วิภา อ.ดร.พรรณี เป็นต้น

5. สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการแสวงหาความรู้

จากการแสวงหาความรู้ พบว่าความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาของแต่ละภาควิชามีความโดดเด่นและ มีเป้าหมาย และปัญหาอุปสรรค แตกต่างกันไป นำไปสู่ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขารายบุคคล ดังตาราง

สาขาวิชาของท่าน	คุณลักษณะ ประเด็น/กลุ่ม ผลงานวิจัยที่เกิดจากความเชี่ยวชาญในสาขาของท่าน	เป้าหมายของสาขาวิชาท่าน ในการผลิตผลงานวิชาการ/วิจัย เพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญ ในงบประมาณหน้า	ปัญหาอุปสรรคในการผลิตผลงานวิชาการ/วิจัย ที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา	ข้อเสนอแนะ แนวทางในการร่วมกันพัฒนาผลงานวิจัย/วิชาการ ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา
การพยาบาลอนามัยชุมชน	การพัฒนารูปแบบการจัดการโรคเรื้อรังในชุมชน	วิจัยถอดบทเรียน การทำงานปฐมภูมิแบบสหสาขาวิชาชีพ	จัดวางตำแหน่งคนไม่ตรงกับงาน	งาน HRM ทบทวน การจัดการคน การพัฒนาบุคลากร ความต้องการและเชี่ยวชาญ
การพยาบาลจิตเวช และสุขภาพจิต	การฆ่าตัวตาย, ซึมเศร้า, bully	การส่งเสริมให้เผยแพร่ ผลงานวิจัย	งบประมาณล่าช้า	มีการอบรมหรือแนวทางการทำวิจัยหรือตำราวิชาการปีละ ๑ ครั้ง
การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	การส่งเสริมสุขภาพเด็กปฐมวัย, การจัดกิจกรรม สื่อ กระตุ้นเด็กปฐมวัยที่พัฒนาการแนวโน้ ม ล่า ช้า, การพัฒนาแบบแผนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	วิจัย ๒ เรื่อง / บทความวิชาการ ๒ เรื่อง / ตำรา ๑ เรื่อง	เวลาในการผลิตผลงานวิชาการ	การได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากกลุ่มงานวิจัย
การพยาบาลผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ	การพยาบาลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง	การพยาบาลผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจและหลอดเลือด	ขาดทักษะการเขียนตำราและบทความวิชาการ	จัดประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียนตำรา/บทความวิชาการ โดยเริ่มต้นตั้งแต่การเขียนจนกระทั่งผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิในการขอตำแหน่งทางวิชาการ

6. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของสมาชิก (ระหว่างวันเดือนปี จำนวนสมาชิก สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกในแต่ละครั้ง)

10 มิถุนายน 2563

แลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องของ วิธีการพัฒนาผลงานวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม ได้แนวคิดและวิธีการของแต่ละภาควิชา จากการนำไปใช้ในภาควิชาและเกิดผลลัพธ์ที่ดี ดังนี้

ภาควิชา เด็กและวัยรุ่น

อ.ศิริวรรณ การพัฒนาความเชี่ยวชาญจากการให้บริการวิชาการในการอบรมพี่เลี้ยงเด็ก และได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน

- สิ่งที่เกิดขึ้น
1. สถานรับเลี้ยงเด็ก เกิดรายได้
 2. ศูนย์การเรียนรู้ของนักศึกษาและอาจารย์ ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน
 3. ได้เครือข่ายครูพี่เลี้ยงในจังหวัดลำปาง เป็นที่รู้จักของบุคคลภายนอก ในเรื่องการดูแล

สุขภาพของเด็กปฐมวัย

ภาควิชาสุขภาพจิตและจิตเวช

อ.วินัย รอบคอบ การพัฒนาความเชี่ยวชาญในประเด็นของภาวะซึมเศร้าและการฆ่าตัวตาย โดยมีแนวทางดังนี้

1. พัฒนางานวิจัยและสอนในประเด็นที่ค้อยอกจากงานของปริญญาโท
2. ทำวิจัยร่วมกับหน่วยงานภายนอก ได้แก่ ศสจ. ลำปาง ที่อำเภอองาว โดยการพัฒนาโปรแกรมในการแก้ไขปัญหา เรื่องของการฆ่าตัวตาย
3. ร่วมเป็นที่ปรึกษาให้กับอาจารย์ในภาควิชา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมกันพัฒนาองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่การนำไปจัดการเรียนการสอน

ภาควิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน

อ.ดร.ณัฐกัญญาภรณ์

พัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาในด้าน การจัดการสุขภาพชุมชน โรคเรื้อรังในชุมชน การพยาบาลปฐมภูมิ และเวชศาสตร์ครอบครัว โดยมีแนวทางดังนี้

1. การทำวิจัยโดยใช้ชุมชนนอก มีการสร้างเครือข่ายในชุมชน ทั้งทางการและไม่เป็นทางการ ได้มีการร่วมกับพื้นที่ ศสจ. ลำปาง การเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำวิจัยร่วมกับเครือข่าย เพื่อสร้างความร่วมมือขยายเครือข่าย

2. ใช้ระบบการพัฒนาทีมงานโดยเฉพาะนักวิจัยใหม่

3. ขยายทีมวิจัยออกไปให้หลากหลายเพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพชัดเจนขึ้น เช่น การทำงานร่วมกับกับภาควิชาการพยาบาลผู้ใหญ่

อ.ดร.ธีรารัตน์ เสนอความแนวทางในการพัฒนางานวิจัยตามความเชี่ยวชาญ ดังนี้

1. การแสวงหาเครือข่ายในการวิจัยและบริการวิชาการ
2. การทำงานแบบสหสาขาวิชาชีพจะช่วยให้พัฒนาคุณภาพงานวิจัย วิชาการ และนำไปสู่การเข้าตำแหน่งทางวิชาการ
3. ควรพัฒนาการใช้วิจัยเชิงนวัตกรรมให้มากขึ้น

4. อาจารย์ควรระบุความเชี่ยวชาญของตนเองให้ได้

5. อาจารย์ควรทำเป็นชุดโครงการวิจัย โดยมีโครงการย่อยในชุดโครงการ ทุกคนเข้าไปมีส่วนร่วมในการเป็นหัวหน้าโครงการ และผู้ร่วมโครงการวิจัย ช่วยในการขับเคลื่อนวิจัย จะทำให้เกิดผลกระทบจากการวิจัยที่ชัดเจน นำไปสู่การนำวิจัยไปใช้ประโยชน์และการตีพิมพ์เผยแพร่มากขึ้น

ภาควิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ

อาจารย์ในภาควิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ มีแนวทางในการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ดังนี้

อ. วณิดา เป็นอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านผู้สูงอายุ ใช้วิธีการในการทำงานบริการวิชาการ เพื่อพัฒนาชุมชนเข้มแข็งเชื่อมโยงไปสู่งานวิจัย เกี่ยวกับการจัดโภชนาการสำหรับผู้สูงอายุ การประเมินองค์ประกอบของร่างกาย การจัดตั้งแวดล้อมเพื่อป้องกันการหกล้มในผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังนำผลการวิจัยไปสู่การพัฒนาการบริการวิชาการอีก

อ.ดร.วิภา เสนอแนวทางการพัฒนาการวิจัยตามความเชี่ยวชาญโดยการทำงานร่วมกัน การทำงานเป็นทีม ทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอก หรือร่วมบริการวิชาการเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญในสาขาของตนเอง รวมถึงการรับผิดชอบหัวข้อการสอนหรือการนิเทศ ที่ตรงกับความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

อ.ดร. เอกรัตน์ เสนอแนวทางการพัฒนาการวิจัยตามความเชี่ยวชาญโดย การกระตุ้นให้น้อง หรืออาจารย์ที่เพิ่งจบปริญญาโทมามีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับทีม โดยมีผู้นำหรือหัวหน้าโครงการที่เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และเสนอการแสวงหางบประมาณและเครือข่ายวิจัยจากแหล่งฝึกปฏิบัติ

อ.ดร.พรรณี เสนอแนะในประเด็นการทบทวน กรอบและนโยบายวิจัยที่จะนำไปสู่การวิจัยที่มีผลกระทบสูง รวมถึงการส่งในการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ การส่งเสริมการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์

ภาควิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ

อ.ปานจันทร์ เสนอแนะแนวทางในการทำวิจัยโครงใหญ่ หรือชุดโครงการ และเข้าร่วมในทีม ในการทำวิจัย และเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยในโครงการย่อย

7. วิธีการนำเอาองค์ความรู้มาใช้พัฒนางาน (ระบุวิธีการหรือขั้นตอนการดำเนินงาน)

1. ประชุมชี้แจงอาจารย์ในแต่ละภาควิชา ในเรื่อง การทำวิจัยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

2. สืบค้นความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาของอาจารย์แต่ละท่าน งานวิจัยทำแบบฟอร์มและรวบรวม

3. ให้แต่ละภาควิชาผลงานวิจัยที่ต้องการมุ่งเน้นและอาจารย์ในแต่ละสาขาระบุความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาตนเอง

4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

5. เผยแพร่ให้อาจารย์ทุกท่านทราบ (เอกสารแนวปฏิบัติหรือ file ข้อมูล) และสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ (website, intranet)

8. ผลการนำความรู้มาใช้ในการพัฒนางาน (ระบุผลผลิต ผลลัพธ์หรือผลกระทบที่ได้)

1. ข้อมูลเบื้องต้นการพัฒนางานวิชาการตามความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา
2. ใ้แนวปฏิบัติในการพัฒนางานวิชาการตามความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

9. สรุปองค์ความรู้ที่ได้ (รวมความรู้ทั้งหมดที่ได้แลกเปลี่ยนแต่ละครั้ง)

สรุปแนวปฏิบัติในการพัฒนางานวิชาการตามความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

1. พัฒนาเครือข่ายในการทำผลงานวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม และแสวงหางบภายนอก
2. พัฒนางานวิชาการ วิจัยและนวัตกรรม ร่วมกับทีมงานสหวิชาชีพ
3. การทำชุดโครงการวิจัย เพื่อตอบสนองพันธกิจของวิทยาลัยและตามความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

ของบุคลากรในวิทยาลัย

4. การพัฒนาทีมวิจัย

4.1 เจาะลึกรายละเอียดเฉพาะด้านตามความเชี่ยวชาญของผู้ร่วมทีมวิจัย

4.2 การทำวิจัยจากการพัฒนาต่อยอดงานวิทยานิพนธ์ ปริญญาโท

4.3 หา key person ที่เป็นการนำและมีเครือข่าย ในการทำวิจัย ในการเป็นผู้ให้คำปรึกษาโครงการ

5. การเขียนคำรตามความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาของอาจารย์แต่ละท่าน

6. การพัฒนางานวิชาการ วิจัย นวัตกรรม ผ่านการเรียนการสอนในรายวิชาวิจัย วิชาโครงการ

7. ร่วมทำงานกับทีมในหน่วยปฏิบัติ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงพยาบาลชุมชน

โรงพยาบาลศูนย์ เพื่อให้่ายต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพ

10. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. หากความเชี่ยวชาญของตนเองให้เจอ ความเชี่ยวชาญสามารถไปเป็นหัวหน้าโครงการย่อยได้ และพัฒนาการวิจัย

2. การแสวงหาเครือข่ายการวิจัยทั้งภายในและภายนอก

3. การทำงานแบบสหสาขาวิชาชีพช่วยในการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย วิชาการ และนำไปสู่การเข้าตำแหน่งทางวิชาการ

4. การใช้วิจัยเชิงนวัตกรรมให้มากขึ้น

5. ทำเป็นชุดโครงการวิจัย มีโครงการย่อยใน โครงการ ทุกคนเข้าไปมีส่วนร่วมในการเป็นหัวหน้าโครงการ และผู้ร่วมโครงการวิจัย ช่วยในการขับเคลื่อนวิจัย และมีผลกระทบสูง

6. การพัฒนาทีมงาน ให้มีทั้งผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ผู้ที่มีประสบการณ์วิจัยปานกลาง และผู้ที่ไม่มีความรู้ในการวิจัย โดยใช้วิธีการ Coaching

11. สิ่งที่ดีควรทำ.....เหตุผล.....

การทำงานแบบสหสาขาวิชาชีพช่วยในการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย วิชาการ และนำไปสู่การเข้าตำแหน่งทางวิชาการ และทำเป็นชุดโครงการวิจัย มีโครงการย่อยในโครงการ ทุกคนเข้าไปมีส่วนร่วมในการเป็นหัวหน้าโครงการ และผู้ร่วมโครงการวิจัย ช่วยในการขับเคลื่อนวิจัย และมีผลกระทบสูง

12. สิ่งที่ไม่ควรทำ.....เหตุผล.....

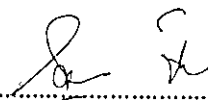
การทำผลงานวิชาการ วิจัยรายบุคคล และไม่เฉพาะเจาะจงกับความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เนื่องจากจะไม่พัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ยังทำให้งานวิจัยไม่น่าเชื่อถือ และการนำไปตีพิมพ์เพื่อแพร่ทำได้ลำบาก รวมถึงเกิดความล่าช้าในการผลิตผลงานวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม

13. ข้อจำกัด/ปัญหาอุปสรรค

1. เวลาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ค่อนข้างน้อย ประเด็นที่สำคัญบางประเด็น ได้ไม่ครบถ้วน
2. ปัญหาในเรื่องสถานที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในช่วงสถานการณ์ COVID-19

14. สิ่งที่จะพัฒนาต่อไป

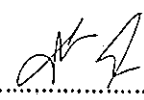
1. วางแผนการจัดการความรู้และการพัฒนาวิจัยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาให้ชัดเจนมากขึ้น
2. กำหนดแนวทางในการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาให้ชัดเจนมากขึ้นที่ชัดเจนมากขึ้น เพื่อความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เชื่อมโยงสู่ Faculty Practice และ การทำตำแหน่งวิชาการ

(นายโอภาส ประมูลสิน)

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ผู้สรุปการเรียนรู้

(นางศรีประไพ อินทร์ชัยเทพ)

ตำแหน่ง หัวหน้างานวิจัยและนวัตกรรม

ผู้รับรองรายงานสรุปการเรียนรู้